

21984A0512(01)

12.5.1984

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 126/3

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA W SPRAWIE HARMONIZACJI GRANICZNYCH KONTROLI TOWARÓW

PREAMBUŁA

UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

PRAGNĄC poprawić międzynarodowy przepływ towarów,

MAJĄC NA UWADZE potrzebę ułatwienia przewozu towarów przez granice,

STWIERDZAJĄC, że środki kontroli są stosowane na granicach przez różne służby kontroli,

UZNAJĄC, że warunki, na jakich takie kontrole są przeprowadzane, mogą być w znacznym stopniu zharmonizowane bez umniejszenia ich celowości, ich właściwego wykonania oraz ich skuteczności,

W PRZEKONANIU, że harmonizacja kontroli granicznych stanowi istotny środek dla osiągnięcia tych celów,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej Konwencji:

- a) „administracja celna” oznacza organ rządowy, który jest odpowiedzialny za stosowanie prawa celnego, pobieranie przywozowych i wywozowych należności celnych i podatkowych, a także odpowiedzialny za stosowanie innych ustaw i rozporządzeń odnoszących się między innymi do przywozu, tranzytu i wywozu towarów;
- b) „kontrola celna” oznacza środki stosowane w celu zapewnienia zgodności z ustawami i rozporządzeniami, za wprowadzanie w życie których jest odpowiedzialna administracja celna;
- c) „kontrola medyczno-sanitarna” oznacza kontrole przeprowadzane w celu ochrony życia oraz zdrowia osób, z wyjątkiem kontroli weterynaryjnej;
- d) „kontrola weterynaryjna” oznacza kontrolę sanitarną stosowaną do zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego w celu ochrony życia oraz zdrowia osób i zwierząt, jak również kontrolę przeprowadzaną na przedmiotach lub towarach,

które mogą przenosić choroby zwierzęce;

- e) „kontrola fitosanitarna” oznacza kontrolę mającą na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu i przenoszeniu się szkodników roślin i produktów roślinnych przez granice państwowe;
- f) „kontrola zgodności z normami technicznymi” oznacza kontrolę w celu zapewnienia, że towary spełniają minimalne międzynarodowe lub krajowe normy określone przez odpowiednie ustawy i rozporządzenia;
- g) „kontrola jakości” oznacza każdą kontrolę inną niż te, które zostały określone powyżej, w celu zapewnienia, że towary odpowiadają minimalnym międzynarodowym lub krajowym definicjom jakości określonym przez odpowiednie ustawy i rozporządzenia;
- h) „służby kontroli” oznaczają każdą służbę odpowiedzialną za przeprowadzanie wszystkich lub części kontroli zdefiniowanych powyżej lub każdej innej kontroli regularnie przeprowadzanej na towarach przywożonych, wywożonych lub przewożonych w tranzycie.

Artykuł 2

Cel

W celu usprawnienia międzynarodowego przepływu towarów niniejsza konwencja ma na celu ograniczać wymagania odnośnie do spełniania formalności oraz liczby i czasu trwania kontroli,

w szczególności poprzez krajową i międzynarodową koordynację trybów postępowania kontroli oraz metod ich przeprowadzania.

Artykuł 3

Zakres

1. Niniejsza konwencja ma zastosowanie do wszystkich towarów, które są przywożone, wywożone lub przewożone w tranzycie, w przypadku gdy są przewożone przez jedną lub więcej granic morską, powietrzną lub lądową.

2. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do wszystkich służb kontroli Umawiających się Stron.

ROZDZIAŁ II

HARMONIZACJA PROCEDUR

Artykuł 4

Koordynacja kontroli

Umawiające się Strony podejmują się, w jak największym zakresie, zorganizować w zharmonizowany sposób interwencje służb celnych i innych służb kontrolnych.

Artykuł 5

Środki służb kontrolnych

W celu zapewnienia należytego działania służb kontrolnych Umawiające się Strony mają wzgląd na to, na ile jest to możliwe oraz w ramach prawa krajowego, że są one wyposażone w:

- wystarczającą liczbę wykwalifikowanego personelu, odpowiadającą wymaganiom ruchu granicznego;
- odpowiednią do przeprowadzania kontroli i wymagań ruchu granicznego ilość sprzętu i urządzeń, w tym środki transportu;
- urzędowe instrukcje dla funkcjonariuszy w celu działania zgodnie z umowami i porozumieniami międzynarodowymi oraz z aktualnie obowiązującymi przepisami krajowymi.

Artykuł 6

Współpraca międzynarodowa

Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnej współpracy oraz do poszukiwania koniecznej współpracy z właściwymi organami międzynarodowymi w celu osiągnięcia celów niniejszej Konwencji a ponadto, jeżeli to będzie konieczne, w celu uzgodnienia nowych wielostronnych lub dwustronnych umów lub porozumień.

Artykuł 7

Współpraca pomiędzy krajami sąsiadującymi

W każdym przypadku, gdy jest przekraczana wspólna granica lądowa, zainteresowane Umawiające się Strony podejmują właściwe kroki, jeśli jest to możliwe, w celu ułatwienia przewozu towarów oraz w szczególności dążą do:

- zorganizowania wspólnych kontroli towarów i dokumentacji poprzez zastosowanie wspólnej infrastruktury;
- zapewnienia, że będą korespondować ze sobą:
 - godziny otwarcia posterunków granicznych,
 - działające tam służby kontrolne,
 - kategorie towarów, środki transportu oraz międzynarodowe celne procedury tranzytowe tam akceptowane lub stosowane.

Artykuł 8

Wymiana informacji

Umawiające się Strony na wniosek przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do stosowania niniejszej Konwencji zgodnie z warunkami określonymi w załącznikach.

Artykuł 9

Dokumenty

- Umawiające się Strony dążą do usprawnienia stosowania, pomiędzy nimi oraz z właściwymi organami międzynarodowymi, dokumentów uzgodnionych z Layout Key Narodów Zjednoczonych.
- Umawiające się Strony akceptują dokumenty wydane zgodnie z każdą odpowiednią procedurą techniczną, pod warunkiem że spełniają one wymogi przepisów urzędowych co do formy, autentyczności i zatwierdzenia oraz że są czytelne i zrozumiałe.
- Umawiające się Strony gwarantują, że niezbędne dokumenty będą sporządzane i zatwierdzane w ścisłej zgodności z właściwym ustawodawstwem.

ROZDZIAŁ III

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE TRANZYTU

Artykuł 10

Towary w tranzycie

1. Umawiające się Strony, gdziekolwiek jest to możliwe, zapewnią uproszczone i szybkie traktowanie towarów w tranzycie, w szczególności tych przesyłanych w ramach międzynarodowych celnych procedur tranzytowych, poprzez ograniczanie swoich kontroli do przypadków usprawiedliwionych aktualnymi okolicznościami lub ryzykiem. Dodatkowo, biorą one pod uwagę sytuację krajów śródlądowych. Umawiające się Strony dążą do wydłużenia czasu pracy oraz zwiększenia kompetencji istniejących posterunków celnych w odniesieniu do odpraw celnych towarów przewożonych w ramach międzynarodowej celnej procedury tranzytowej.

2. Umawiające się Strony dążą do maksymalnego ułatwienia tranzytu towarów przewożonych w kontenerach lub innych ciężkich jednostkach zapewniających odpowiedni stopień zabezpieczenia.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 11

Porządek publiczny

1. Żaden przepis w niniejszej Konwencji nie uniemożliwia stosowania zakazów lub ograniczeń odnoszących się do przywozu, wywozu lub tranzytu, nałożonych ze względu na porządek publiczny, w szczególności bezpieczeństwo publiczne, moralność i zdrowie, lub ze względu na ochronę środowiska naturalnego, dziedzictwa kulturalnego lub własności handlowej i intelektualnej.

2. Pomimo to, w każdym przypadku, gdy będzie to możliwe i pozostanie bez uszczerbku dla skuteczności kontroli, Umawiające się Strony dążą do stosowania do kontroli związanych z zastosowaniem środków opisanych powyżej w ustępie 1, postanowień niniejszej Konwencji, między innymi tych, które są uregulowane w artykułach 6-9.

Artykuł 12

Środki nadzwyczajne

1. Środki nadzwyczajne, które Umawiające się Strony mogą być zmuszone wprowadzić ze względu na szczególne okoliczności, muszą być proporcjonalne do powodów, które uzasadniają ich wprowadzenie oraz muszą być zawieszane lub zniesione, jeżeli te powody przestają istnieć.

2. W każdym przypadku, gdy będzie to możliwe bez uszczerbku dla skuteczności podjętych środków nadzwyczajnych, Umawiające się Strony publikują odpowiednie postanowienia dotyczące tych środków.

Artykuł 13

Załączniki

1. Załączniki do niniejszej Konwencji stanowią integralną część Konwencji.

2. Nowe załączniki dotyczące innych obszarów kontroli mogą być dodane do niniejszej Konwencji zgodnie z procedurą określoną poniżej w artykule 22 lub 24.

Artykuł 14

Stosunek do innych Traktatów

Bez uszczerbku dla zastosowania postanowień artykułu 6, Konwencja nie pomija praw i obowiązków wynikających z Traktatów, które Umawiające się Strony Konwencji zawarły przed stanieniem się stronami niniejszej Konwencji.

Artykuł 15

Niniejsza Konwencja nie stanowi przeszkody w zastosowaniu większych ułatwień, które dwie Umawiające się Strony lub więcej mogą sobie wzajemnie przyznać, oraz nie będzie stanowiła przeszkody w prawie regionalnych organizacji integracji gospodarczej, określonych w artykule 16 i które są Umawiającymi się Stronami, do stosowania swojego własnego ustawodawstwa odnośnie do kontroli na ich wewnętrznych granicach pod warunkiem, że to nie zmniejszy w żaden sposób ułatwień wynikających z niniejszej Konwencji.

Artykuł 16

Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie i przystąpienie

1. Niniejsza Konwencja, której depozytariuszem jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych, jest otwarta do przystąpienia przez wszystkie państwa oraz regionalne organizacje integracji gospodarczej utworzone przez niepodległe państwa, które posiadają kompetencje do negocjacji, zawierania i stosowania umów międzynarodowych w sprawach określonych przez niniejszą Konwencję.

2. Regionalne organizacje integracji gospodarczej, określone w ustępie 1, mogą, w zakresie swoich kompetencji, stosować we własnym imieniu prawa oraz wykonywać obowiązki, które niniejsza Konwencja nakłada na ich Państwa Członkowskie będące Umawiającymi się Stronami niniejszej Konwencji. W takich przypadkach Państwa Członkowskie wymienionych organizacji nie są upoważnione do stosowania indywidualnie

takich praw, łącznie z prawem głosowania.

3. Państwa oraz regionalne organizacje integracji gospodarczej, określone powyżej, mogą stać się Umawiającymi się Stronami niniejszej Konwencji przez:

a) złożenie dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia po jej podpisaniu, lub

b) złożenie dokumentu przystąpienia.

4. Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisu dla wszystkich państw i regionalnych organizacji integracji gospodarczej, określonych w ustępie 1, od dnia 1 kwietnia 1983 roku do dnia 31 marca 1984 roku włącznie w siedzibie Narodów Zjednoczonych w Genewie.

5. Od dnia 1 kwietnia 1983 roku jest ona otwarta do ich przystąpienia.

6. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia są składane Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 17

Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie trzy miesiące od daty złożenia przez pięć państw dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

2. Po złożeniu przez pięć państw dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia niniejsza Konwencja będzie wchodziła w życie dla kolejnych Umawiających się Stron po upływie trzech miesięcy od daty złożenia przez nie dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

3. Każdy dokument ratyfikacyjny, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia złożony po wejściu w życie zmiany do niniejszej Konwencji uważa się za stosujący się do tej Konwencji jako zmieniający.

4. Każdy taki dokument, złożony po przyjęciu poprawki zgodnie z procedurą określoną w artykule 22, lecz przed wejściem jej w życie, jest uważany za stosujący się do tej Konwencji jako zmieniający z dniem wejścia zmiany w życie.

Artykuł 18

Wypowiedzenie

1. Każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejszą Konwencję składając w tym celu notyfikację Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.

2. Wypowiedzenie nabiera mocy po sześciu miesiącach od daty otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego o wypowiedzeniu.

Artykuł 19

Wygaśnięcie

Jeżeli po wejściu w życie niniejszej Konwencji liczba państw, które są Umawiającymi się Stronami, będzie przez dowolny okres 12 kolejno po sobie następujących miesięcy mniejsza od pięciu, to Konwencja przestaje obowiązywać od chwili zakończenia tego 12-miesięcznego okresu.

Artykuł 20

Rozstrzygnięcie sporów

1. Każdy spór pomiędzy dwiema lub większą liczbą Umawiających się Stron, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji jest, tak dalece, jak to możliwe, rozwiązywany w drodze negocjacji pomiędzy nimi lub w drodze innych metod rozstrzygnięcia sporów.

2. Każdy spór pomiędzy dwiema lub więcej Umawiającymi się Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, który nie może być uregulowany za pomocą środków przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu, zostanie, na żądanie jednego z nich, przekazany do Trybunału Arbitrażowego utworzonego w następujący sposób: każda strona sporu wyznacza arbitra, a ci arbitrzy wyznaczają innego arbitra, który zostaje przewodniczącym. Jeżeli w okresie trzech miesięcy po otrzymaniu żądania, jednej ze stron nie uda się wyznaczyć arbitra lub jeżeli arbitrom nie uda się wyznaczyć przewodniczącego, każda ze stron może poprosić Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych o wyznaczenie arbitra lub przewodniczącego Trybunału Arbitrażowego.

3. Decyzja Trybunału Arbitrażowego ustanowionego zgodnie z postanowieniami ustępu 2 będzie ostateczna i wiążąca dla stron sporu.

4. Trybunał Arbitrażowy określa swoje własne reguły proceduralne.

5. Trybunał Arbitrażowy podejmuje decyzje większością głosów oraz na podstawie umów istniejących pomiędzy stronami sporu i ogólnego prawa międzynarodowego.

6. Każda kwestia sporna, która może powstać pomiędzy stronami sporu, dotycząca wykładni i stosowania orzeczenia, może być poddana przez każdą ze stron pod osąd do Trybunału Arbitrażowego, który wydał orzeczenie.

7. Każda strona sporu pokrywa koszty wskazanego przez siebie arbitra i swoich przedstawicieli poniesione podczas postępowania arbitrażowego; koszty przewodniczącego i pozostałe koszty będą pokrywane w równych częściach przez strony sporu.

Artykuł 21

Zastrzeżenia

1. Każda Umawiająca się Strona może, w momencie podpisywania, ratyfikowania, przyjmowania lub zatwierdzania niniejszej Konwencji lub przystępowania do niej oświadczyć, że nie uważa siebie za związaną artykułem 20 ustępy 2-7 niniejszej Konwencji. Pozostałe Umawiające się Strony nie są związane tymi ustępami w odniesieniu do każdej Umawiającej się Strony, która wprowadziła takie zastrzeżenie.

2. Każda Umawiająca się Strona wprowadzająca zastrzeżenie przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu może, w dowolnym czasie, wycofać takie zastrzeżenie, składając w tym celu notyfikację Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.

3. Z wyjątkiem zastrzeżeń przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu nie są dozwolone żadne inne zastrzeżenia do niniejszej Konwencji.

Artykuł 22

Procedura zmieniająca niniejszą Konwencję

1. Niniejsza Konwencja, wraz z załącznikami, może być poprawiona w drodze propozycji zgłoszonej przez każdą Umawiającą się Stronę, zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule.

2. Każda zaproponowana poprawka do niniejszej Konwencji jest rozpatrywana w Komitecie Administracyjnym złożonym ze wszystkich Umawiających się Stron zgodnie z regułami postępowania opisanymi w załączniku 7. Każda taka poprawka, rozpatrywana lub przygotowana podczas spotkania Komitetu Administracyjnego oraz przyjęta przez niego, jest podawana do wiadomości Umawiającym się Stronom przez Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych w celu ich przyjęcia.

3. Każda zaproponowana poprawka, podana do wiadomości zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu, wchodzi w życie, w odniesieniu do wszystkich Umawiających się Stron, trzy miesiące po wygaśnięciu okresu 12 miesięcy następujących

po dacie zakomunikowania proponowanej poprawki, jeśli podczas tego okresu nie zostały zgłoszone Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych żadne zastrzeżenia co do proponowanej poprawki przez państwo, które jest Umawiającą się Stroną lub przez regionalną organizację integracji gospodarczej, która jest Umawiającą się Stroną i działa zgodnie z warunkami określonymi w artykule 16 ustęp 2 niniejszej Konwencji.

4. Jeżeli zastrzeżenie do proponowanej poprawki zostało zgłoszone zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu, poprawka jest uważana za nieprzyjętą i nie ma żadnego skutku.

Artykuł 23

Wnioski, notyfikacje i sprzeciwy

Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych informuje wszystkie Umawiające się Strony i wszystkie państwa o każdym wniosku, notyfikacji czy sprzeciwie wniesionymi zgodnie z artykułem 22 oraz o dacie wejścia w życie każdej zmiany.

Artykuł 24

Konferencja rewizyjna

Po pięciu latach obowiązywania niniejszej Konwencji każda Umawiająca się Strona może, w drodze notyfikacji Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych, zażądać zwołania konferencji w celu przeglądu Konwencji, wskazując propozycje, którymi powinna zająć się konferencja. W takim przypadku:

- i) Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych powiadamia wszystkie Umawiające się Strony o żądaniu i zaprosi je do przedstawienia, w okresie trzech miesięcy, swoich komentarzy w sprawie pierwotnych propozycji oraz do przedstawienia innych propozycji, jeśli życzą sobie, by zajęła się nimi konferencja.
- ii) Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych powiadamia również wszystkie Umawiające się Strony o tekstach wszystkich innych przygotowanych propozycji i zwoła konferencję przeglądową, jeżeli w okresie sześciu miesięcy od daty tego powiadomienia nie mniej niż jedna trzecia Umawiających się Stron powiadomi Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych o swoim poparciu dla zwołania takiej konferencji.
- iii) Jednakże jeżeli Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych uważa, że propozycja przeglądowa może być uważana za propozycję zmiany zgodnie z artykułem 22 ustęp 1, może, w porozumieniu z Umawiającą się Stroną, która przedstawiła propozycję, zastosować procedurę zmiany Konwencji, określoną w artykule 22, zamiast procedury przeglądowej.

Artykuł 25

Notyfikacje

W uzupełnieniu do notyfikacji i zawiadomień, przewidzianych w artykułach 23 i 24, Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych powiadamia wszystkie państwa o:

- a) podpisaniu, ratyfikacjach, przyjęciach, zatwierdzeniach i przystąpieniach zgodnie z artykułem 16;
- b) datach wejścia w życie niniejszej Konwencji zgodnie z artykułem 17;
- c) wypowiedzeniach na mocy artykułu 18;

d) wygaśnięciu niniejszej Konwencji zgodnie z artykułem 19;

e) zastrzeżeniach zgodnie z artykułem 21.

Artykuł 26

Uwierzytelnione odpisy

Po dniu 31 marca 1984 roku Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych przekazuje dwa uwierzytelnione odpisy niniejszej Konwencji każdej Umawiającej się Stronie oraz wszystkim państwom, które nie są Umawiającymi się Stronami.

Sporządzono w Genewie dnia dwudziestego pierwszego października tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego drugiego roku, w jednym egzemplarzu, w językach angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim, przy czym teksty te są jednakowo autentyczne.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy, będący odpowiednio upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

ZAŁĄCZNIK 1

HARMONIZACJA KONTROLI CELNYCH I INNYCH KONTROLI*Artykuł 1***Zasady**

1. Ponieważ administracja celna jest obecna na wszystkich granicach oraz jej interwencje mają charakter ogólny, inne kontrole powinny, na ile jest to możliwe, być zorganizowane w zharmonizowany sposób z kontrolami celnymi.
2. Przy stosowaniu tej zasady jest możliwe, jeżeli jest to właściwe, przeprowadzanie wszystkich lub niektórych z tych kontroli w innym miejscu niż na granicy, pod warunkiem że zastosowane procedury przyczynią się do ułatwienia międzynarodowego przepływu towarów.

Artykuł 2

1. Administracja celna jest w pełni informowana o wymaganiach ustanowionych przez przepisy ustawowe lub wykonawcze, które mogą skutkować przeprowadzaniem innych kontroli niż kontrole celne.
2. Jeżeli stwierdzi się, że inne kontrole są konieczne, administracja celna zapewnia, że zainteresowane służby są informowane oraz że współpracuje z nimi.

*Artykuł 3***Organizacja kontroli**

1. Jeżeli kilka kontroli musi być przeprowadzanych w tym samym miejscu, właściwe służby podejmują wszelkie stosowne kroki w celu jednoczesnego ich przeprowadzenia, jeżeli to będzie możliwe, lub z minimalnym opóźnieniem. Właściwe służby dążą do skoordynowania swoich wymagań co do dokumentacji i informacji.
2. W szczególności właściwe służby podejmują wszelkie kroki w celu zapewnienia niezbędnego personelu i urządzeń w miejscach przeprowadzania kontroli.
3. Administracja celna może, w drodze formalnie delegowanych przez właściwe organy uprawnień, przeprowadzać w ich imieniu wszystkie lub niektóre kontrole, za które te służby są odpowiedzialne. W takim przypadku służby te dopilnują, aby niezbędne środki zostały udostępnione administracji celnej.

*Artykuł 4***Wynik kontroli**

1. We wszystkich sprawach, którymi zajmuje się niniejsza Konwencja, służby kontroli i administracja celna wymieniają się wszelkimi stosownymi informacjami jak najszybciej w celu zapewnienia skuteczności kontroli.
 2. Na podstawie wyników przeprowadzanych kontroli właściwe służby decydują o późniejszym traktowaniu towarów oraz, jeżeli to będzie konieczne, informują służby odpowiedzialne za inne kontrole. Na podstawie tej decyzji administracja celna poddaje towary właściwej procedurze celnej.
-

ZAŁĄCZNIK 2

KONTROLA MEDYCZNO-SANITARNA

Artykuł 1

Zasady

Gdziekolwiek przeprowadzana kontrola medyczno-sanitarna, zachowuje zgodność z zasadami określonymi w niniejszej Konwencji, w szczególności w załączniku 1.

Artykuł 2

Informacje

Każda Umawiająca się Strona zapewnia, że następujące informacje są łatwo dostępne dla każdej zainteresowanej osoby:

- towary podlegające kontroli medyczno-sanitarnej;
- miejsca, gdzie te towary mogą być przedstawiane do kontroli;
- wymagania określone w ustawach i rozporządzeniach dotyczące kontroli medyczno-sanitarnej oraz związane z nimi procedury mające ogólne zastosowanie.

Artykuł 3

Organizacja kontroli

1. Służby kontroli upewniają się, że zostały zapewnione konieczne ułatwienia w punktach granicznych, gdzie może mieć miejsce kontrola medyczno-sanitarna.
2. Kontrola medyczno-sanitarna może być również przeprowadzana w miejscach wewnątrz kraju, jeżeli z wystawionych świadectw oraz zastosowanych procedur transportowych jasno wynika, że towary nie mogą się psuć lub ulec skażeniu podczas przewozu.
3. W zakresie obowiązujących konwencji Umawiająca się Strona dokłada starań, aby zmniejszyć, na ile jest to możliwe, fizyczne kontrole łatwo psujących się towarów będących w drodze.
4. Jeżeli towary muszą być zatrzymane do czasu otrzymania wyników kontroli medyczno-sanitarnej, właściwe służby kontrolne Umawiających się Stron zapewniają, że takie składowanie jest zgodne z warunkami zapewniającymi zabezpieczenie towarów przy minimum formalności celnych.

Artykuł 4

Towary w tranzycie

W zakresie obowiązujących Konwencji Umawiająca się Strona, na ile jest to możliwe, obydwaj się bez kontroli medyczno-sanitarnej towarów w tranzycie w takich okolicznościach, które nie stwarzają ryzyka skażenia.

Artykuł 5

Współpraca

1. Służby kontroli medyczno-sanitarnej współpracują z odpowiadającymi im służbami innych Umawiających się Stron tak, aby przyspieszyć przejazd łatwo psujących się towarów podlegających kontroli medyczno-sanitarnej, między innymi poprzez wymianę przydatnych informacji.
2. Kiedy przesyłka łatwo psujących się towarów zostaje zatrzymana w czasie kontroli medyczno-sanitarnej, właściwe organy dołożą starań, aby powiadomić o tym odpowiadające im służby państwa wywozu w jak najkrótszym czasie, wskazując powody zatrzymania oraz podjęte odnośnie do tych towarów środki.

ZAŁĄCZNIK 3

KONTROLA WETERYNARYJNA

Artykuł 1

Zasady

Gdziekolwiek przeprowadzana kontrola weterynaryjna zachowuje zgodność z zasadami określonymi w niniejszej Konwencji, w szczególności w załączniku 1.

Artykuł 2

Definicje

Kontrola weterynaryjna zdefiniowana w artykule 1 litera d) niniejszej Konwencji obejmuje również kontrolę środków i warunków transportu zwierząt oraz produktów zwierzęcych. Może również obejmować kontrole dotyczące norm jakości oraz różnych uregulowań, takich jak kontrola mająca na celu ochronę gatunków zagrożonych, które ze względu na skuteczność są często związane z kontrolą weterynaryjną.

Artykuł 3

Informacje

Każda Umawiająca się Strona zapewnia, że następujące informacje są łatwo dostępne dla każdej zainteresowanej osoby:

- towary podlegające kontroli weterynaryjnej,
- miejsca, gdzie te towary mogą być przedstawiane do kontroli,
- obowiązkowo zgłaszane choroby,
- wymagania określone w ustawach i rozporządzeniach dotyczące kontroli weterynaryjnej oraz związane z nimi procedury mające ogólne zastosowanie.

Artykuł 4

Organizacja kontroli

1. Umawiające się Strony dokładają starań, aby:

- utworzyć, tam gdzie jest to konieczne i możliwe, odpowiednie ułatwienia dla kontroli weterynaryjnej, odpowiadające wymaganiom ruchu granicznego,
- ułatwić przepływ towarów, w szczególności poprzez koordynację godzin pracy służb weterynaryjnych i celnych oraz porozumienie w sprawie przeprowadzania odpraw celnych poza normalnymi godzinami, jeżeli przybycie towarów jest wcześniej zgłoszone.

2. Kontrola weterynaryjna produktów zwierzęcych może być przeprowadzana w miejscach wewnątrz kraju, jeżeli można wykazać, oraz użyte środki transportu są takie, że produkty nie zepsują się lub nie ulegną skażeniu podczas transportu.

3. W zakresie obowiązujących Konwencji Umawiające się Strony dokładają starań, aby zmniejszyć, na ile jest to możliwe, fizyczne kontrole nietrwałych towarów będących w drodze.

4. Jeżeli towary muszą być zatrzymane do czasu otrzymania wyników kontroli weterynaryjnej, właściwe służby kontrolne Umawiających się Stron zapewniają, że z takim składowaniem są związane minimalne formalności celne oraz jest ono zgodne z warunkami zapewniającymi bezpieczeństwo kwarantanny i zabezpieczenie towarów.

Artykuł 5

Towary w tranzycie

W zakresie obowiązujących Konwencji Umawiające się Strony, na ile jest to możliwe, obywają się bez kontroli weterynaryjnej produktów zwierzęcych w tranzycie w takich okolicznościach, które nie stwarzają ryzyka skażenia.

Artykuł 6

Współpraca

1. Służby kontroli weterynaryjnej współpracują z odpowiadającymi im służbami innych Umawiających się Stron tak, aby przyspieszyć przejazd towarów podlegających kontroli weterynaryjnej, między innymi poprzez wymianę przydatnych informacji.
 2. Kiedy przesyłka nietrawnych towarów lub żywych zwierząt zostaje zatrzymana w czasie kontroli weterynaryjnej, właściwe organy dołożą starań, aby powiadomić o tym odpowiadające im służby państwa wywozu w jak najkrótszym czasie, wskazując powody zatrzymania oraz podjęte odnośnie do tych towarów środki.
-

ZAŁĄCZNIK 4

KONTROLA FITOSANITARNA

Artykuł 1

Zasady

Przeprowadzana w dowolnym miejscu kontrola fitosanitarna jest zgodna z zasadami określonymi w niniejszej Konwencji, w szczególności w załączniku 1.

Artykuł 2

Definicje

Kontrola fitosanitarna zdefiniowana w artykule 1 litera e) niniejszej Konwencji obejmuje również kontrolę środków i warunków transportu roślin oraz produktów roślinnych. Może również obejmować środki mające na celu ochronę zagrożonych gatunków roślin.

Artykuł 3

Informacje

Każda Umawiająca się Strona zapewnia, że następujące informacje są łatwo dostępne dla każdej zainteresowanej osoby:

- towary podlegające specjalnym fitosanitarnym warunkom,
- miejsca, gdzie poszczególne rośliny i produkty roślinne mogą być przedstawiane do kontroli,
- wykaz szkodników roślin i produktów roślinnych, z którymi są związane obowiązujące zakazy i ograniczenia,
- wykaz wymagań określonych w ustawach i rozporządzeniach dotyczących kontroli fitosanitarnej oraz związanych z nimi procedur mających ogólne zastosowanie.

Artykuł 4

Organizacja kontroli

1. Umawiające się Strony dokładają starań, aby:

- utworzyć, tam gdzie jest to konieczne i możliwe, odpowiednie kontrole fitosanitarne, przechowywanie oraz dezynfekcje i odrobaczanie, odpowiadające wymaganiom ruchu,
- ułatwić przepływ towarów, w szczególności poprzez koordynację godzin pracy służb fitosanitarnych i celnych oraz uzgodnienia dotyczące przeprowadzania odpraw celnych towarów łatwo psujących się poza normalnymi godzinami, jeżeli ich przybycie jest wcześniej zgłoszone.

2. Kontrola fitosanitarna roślin i produktów roślinnych może być przeprowadzana w miejscach wewnątrz kraju, jeżeli można wykazać oraz ze względu na zastosowane środki transportu wynika, że produkty nie spowodują zakażenia podczas transportu.

3. W zakresie obowiązujących Konwencji Umawiające się Strony dokładają starań, aby zmniejszyć, na ile jest to możliwe, fizyczne kontrole nietrwałych roślin i produktów roślinnych będących w drodze.

4. Jeżeli towary muszą być zatrzymane do czasu otrzymania wyników kontroli fitosanitarnej, właściwe służby kontrolne Umawiających się Stron doprowadzą do tego, że z takim składowaniem będą związane minimalne formalności celne oraz będzie ono zgodne z warunkami zapewniającymi bezpieczeństwo kwarantanny i zabezpieczenie towarów.

*Artykuł 5***Towary w tranzycie**

W zakresie obowiązujących Konwencji Umawiające się Strony będą, na ile jest to możliwe, obywać się bez kontroli fitosanitarnej towarów w tranzycie, chyba że takie środki są niezbędne dla ochrony ich własnych roślin.

*Artykuł 6***Współpraca**

1. Służby kontroli fitosanitarnej współpracują z odpowiadającymi im służbami innych Umawiających się Stron tak, aby przyspieszyć przejazd roślin i produktów roślinnych podlegających kontroli fitosanitarnej, między innymi poprzez wymianę przydatnych informacji.
 2. Kiedy przesyłka roślin lub produktów roślinnych zostaje zatrzymana w czasie kontroli fitosanitarnej, właściwe organy dołożą starań, aby powiadomić o tym odpowiadające im służby państwa wywozu w jak najkrótszym czasie, wskazując powody zatrzymania oraz podjęte odnośnie do tych towarów środki.
-

ZAŁĄCZNIK 5

KONTROLA ZGODNOŚCI Z NORMAMI TECHNICZNYMI**Artykuł 1****Zasady**

Gdziekolwiek przeprowadzana kontrola zgodności z normami technicznymi, odnosząca się do towarów objętych niniejszą konwencją, zachowuje zgodność z zasadami określonymi w Konwencji, w szczególności w załączniku 1.

Artykuł 2**Informacje**

Każda Umawiająca się Strona zapewnia, że następujące informacje są łatwo dostępne dla każdej zainteresowanej osoby:

- stosowane normy,
- miejsca, gdzie towary mogą być przedstawiane do kontroli,
- wymagania określone w ustawach i aktach wykonawczych dotyczących kontroli zgodności z normami technicznymi oraz związanych z nimi procedur mających ogólne zastosowanie.

Artykuł 3**Harmonizacja norm**

W przypadku braku międzynarodowych norm Umawiające się Strony, które stosują normy krajowe, dokładają starań, aby je zharmonizować w drodze międzynarodowych umów.

Artykuł 4**Organizacja kontroli**

1. Umawiające się Strony dokładają starań, aby:
 - utworzyć, tam gdzie jest to konieczne i możliwe, w zgodzie z wymaganiami ruchu granicznego, posterunki kontroli zgodności z normami technicznymi,
 - ułatwić przepływ towarów, w szczególności poprzez koordynację godzin pracy służb odpowiedzialnych za kontrolę zgodności z normami technicznymi i służb celnych oraz uzgodnienia dotyczące przeprowadzania odpraw celnych towarów łatwo psujących się poza normalnymi godzinami, jeżeli ich przybycie jest wcześniej zgłoszone.
2. Kontrola zgodności z normami technicznymi może być przeprowadzana w miejscach wewnątrz kraju, jeżeli można wykazać oraz ze względu na zastosowane środki transportu wynika, że towary, w szczególności towary łatwo się psujące, nie ulegną zepsuciu podczas transportu.
3. W zakresie obowiązujących Konwencji Umawiające się Strony dokładają starań, aby zmniejszyć, na ile jest to możliwe, fizyczne kontrole łatwo psujących towarów będących w drodze i podlegających kontroli zgodności z normami technicznymi.
4. Umawiające się Strony organizują kontrole zgodności z normami technicznymi, harmonizując, gdzie jest to możliwe, tryb postępowania służb odpowiedzialnych za te kontrole z kontrolami innych służb odpowiedzialnych za pozostałe kontrole i inspekcje.
5. Jeżeli towary nietrwałe muszą być zatrzymane do czasu otrzymania wyników kontroli zgodności z normami technicznymi, właściwe służby kontrolne Umawiających się Stron zapewniają, że z takim składowaniem towarów lub parkowaniem sprzętu transportowego będą związane minimalne formalności celne oraz odbywa się ono zgodne z warunkami zapewniającymi zabezpieczenie towarów.

Artykuł 5

Towary w tranzycie

Kontroli zgodności z normami technicznymi nie stosuje się zwykle do towarów będących w tranzycie.

Artykuł 6

Współpraca

1. Służby odpowiedzialne za kontrole zgodności z normami technicznymi współpracują z odpowiadającymi im służbami innych Umawiających się Stron tak, aby przyspieszyć przejazd towarów nietrwałych podlegających kontroli zgodności z normami technicznymi, między innymi poprzez wymianę przydatnych informacji.
 2. Kiedy przesyłka łatwo psujących się towarów zostaje zatrzymana w czasie kontroli zgodności z normami technicznymi, właściwe organy dołożą starań, aby powiadomić o tym odpowiadające im służby państwa wywozu w jak najkrótszym czasie, wskazując powody zatrzymania oraz podjęte odnośnie do tych towarów środki.
-

ZAŁĄCZNIK 6

KONTROLA JAKOŚCI

Artykuł 1

Zasady

Gdziekolwiek przeprowadzana kontrola jakości, odnosząca się do towarów objętych niniejszą konwencją, zachowuje zgodność z zasadami określonymi w konwencji, w szczególności w załączniku 1.

Artykuł 2

Informacje

Każda Umawiająca się Strona zapewnia, że następujące informacje są łatwo dostępne dla każdej zainteresowanej osoby:

- miejsce, gdzie towary mogą być przedstawiane do kontroli,
- wymagania określone w ustawach i rozporządzeniach dotyczących jakości oraz związanych z nimi procedur mających ogólne zastosowanie.

Artykuł 3

Organizacja kontroli

1. Umawiające się Strony dokładają starań, aby:
 - utworzyć, tam gdzie jest to konieczne i możliwe, w zgodzie z wymaganiami ruchu granicznego, posterunki kontroli jakości,
 - ułatwić przepływ towarów, w szczególności poprzez koordynację godzin pracy służb odpowiedzialnych za kontrolę jakości i służb celnych oraz uzgodnienia dotyczące przeprowadzania odpraw celnych towarów łatwo psujących się poza normalnymi godzinami, jeżeli ich przybycie jest wcześniej zgłoszone.
2. Kontrola jakości może być przeprowadzana w miejscach wewnątrz kraju, pod warunkiem że stosowane procedury przyczyniają się do ułatwienia międzynarodowego przepływu towarów.
3. W zakresie obowiązujących konwencji Umawiające się Strony dokładają starań, aby zmniejszyć, na ile jest to możliwe, fizyczne kontrole nietrwałych towarów będących w drodze i podlegających kontroli jakości.
4. Umawiające się Strony organizują kontrole jakości, harmonizując tam, gdzie jest to możliwe, tryb postępowania służb odpowiedzialnych za te kontrole z kontrolami innych służb odpowiedzialnych za pozostałe kontrole i inspekcje.

Artykuł 4

Towary w tranzycie

Kontroli zgodności z normami technicznymi nie stosuje się zwykle do towarów będących w tranzycie.

Artykuł 5

Współpraca

1. Służby odpowiedzialne za kontrole jakości współpracują z odpowiadającymi im służbami innych Umawiających się Stron tak, aby przyspieszyć przejazd towarów nietrwałych podlegających kontroli jakości, między innymi poprzez wymianę przydatnych informacji.
2. Kiedy przesyłka łatwo psujących się towarów zostaje zatrzymana w czasie kontroli jakości, właściwe organy dokładają starań, aby powiadomić o tym odpowiadające im służby państwa wywozu w jak najkrótszym czasie, wskazując powody zatrzymania oraz podjęte odnośnie do tych towarów środki.

ZAŁĄCZNIK 7

**REGULAMIN WEWNĘTRZNY KOMITETU ADMINISTRACYJNEGO OKREŚLONY W ARTYKULE 22
NINIEJSZEJ KONWENCJI***Artykuł 1***Członkowie**

Członkowie Komitetu Administracyjnego są Umawiającymi się Członkami niniejszej Konwencji

*Artykuł 2***Obserwatorzy**

1. Komitet Administracyjny może podjąć decyzję o zaproszeniu właściwych administracji wszystkich państw, które nie są Umawiającymi się Stronami lub przedstawicieli organizacji międzynarodowych, które nie są Umawiającymi się Stronami, do uczestniczenia jako obserwatorzy w sesjach Komitetu w sprawach ich dotyczących.

2. Jednakże bez uszczerbku dla artykułu 1, organizacje międzynarodowe określone w ustępie 1, które są właściwe w tematach omawianych w załącznikach do niniejszej Konwencji, mają prawo do uczestniczenia jako obserwatorzy w pracach Komitetu Administracyjnego.

*Artykuł 3***Sekretariat**

Prowadzenie Sekretariatu komitetu zapewnia Sekretarz Wykonawczy Europejskiej Komisji Gospodarczej.

*Artykuł 4***Zwoływanie zebrań**

Sekretarz Wykonawczy Europejskiej Komisji Gospodarczej zwołuje zebrania Komitetu:

- i) dwa lata po wejściu w życie Konwencji;
- ii) a następnie w terminie określonym przez Komitet, lecz nie rzadziej, niż co pięć lat;
- iii) na żądanie właściwych administracji, co najmniej pięciu państw, które są Umawiającymi się Stronami.

*Artykuł 5***Członkowie Komitetu**

Na każdej ze swoich sesji Komitet dokonuje wyboru przewodniczącego i wiceprzewodniczącego.

*Artykuł 6***Kworum**

W celu podjęcia decyzji jest wymagane kworum składające się z co najmniej jednej trzeciej państw będących Umawiającymi się Stronami.

*Artykuł 7***Decyzje**

- i) Propozycje poddawane są głosowaniu.
- ii) Każde państwo reprezentowane na sesji, które jest Umawiającą się Stroną, ma jeden głos.
- iii) Tam, gdzie ma zastosowanie artykuł 16 ustęp 2 konwencji, regionalne organizacje integracji gospodarczej, będące stronami konwencji, mają, w przypadku głosowania, jedynie liczbę głosów równą całkowitej ilości głosów przydzielonej ich Państwom Członkowskim, które są również Stronami Konwencji. W tym drugim przypadku, te Państwa Członkowskie nie korzystają ze swojego prawa głosu.
- iv) Z zastrzeżeniem litery v) poniżej, propozycje są przyjmowane zwykłą większością głosów obecnych członków oraz są poddawane pod głosowanie zgodnie z warunkami określonymi powyżej w literach ii) i iii).
- v) Poprawki do niniejszej Konwencji są przyjmowane większością dwóch trzecich głosów obecnych członków oraz są poddawane pod głosowanie zgodnie z warunkami określonymi powyżej w ii) i iii).

*Artykuł 8***Sprawozdanie**

Przed zakończeniem sesji Komitet przyjmuje sprawozdanie.

*Artykuł 9***Postanowienia uzupełniające**

W przypadku braku odpowiednich postanowień w niniejszym załączniku, zastosowanie znajdują zasady postępowania Europejskiej Komisji Gospodarczej, chyba że Komitet zdecyduje inaczej.
